

PAKAJČEPIŠEM

Avtorice in avtorji besedil: Evgenija Atansakoska, Zarja Bogunič, Alenka Bradeško, Tjaša Bric, Lučka Diaci, Janez Gale, Vid Gojkovič, Liza Gregorc, Boris Jovanović, Eva Kastelic, Maša Kočever, Nina Lah, Leontina Lišanin, Tinkara Mihelič, Nik Mohorič, Adna Muratović, Anđela Pavlovič, Nina Pavlovič, Karolina Perdan, Lara Primšar, Aldina Rekić, Daria Salomasova, Admir Smajič, Eva Smrekar, Nika Zupančič, Hanisa Xhaferi

Avtorice in avtorji risb: Nuša Košmrlj, Anastazija Ljubinković, Eva Smrekar, Din Šistek

Oblikovanje naslovnice: Kristina Hočever in Franci Novak

Urejanje glasila in mentorstvo: Kristina Hočever

Mentorica haikujev: Natalija Knol

Hvala Špeli Bogolin za posredovanje veliko likovnega gradiva.

Tisk: Partnergraf, d. o. o.

Št. izvodov: 400

ISSN 2630-2225

PAKAJČEPIŠEM

literarno-likovni list Gimnazije Moste

št. XI

junij, 2020

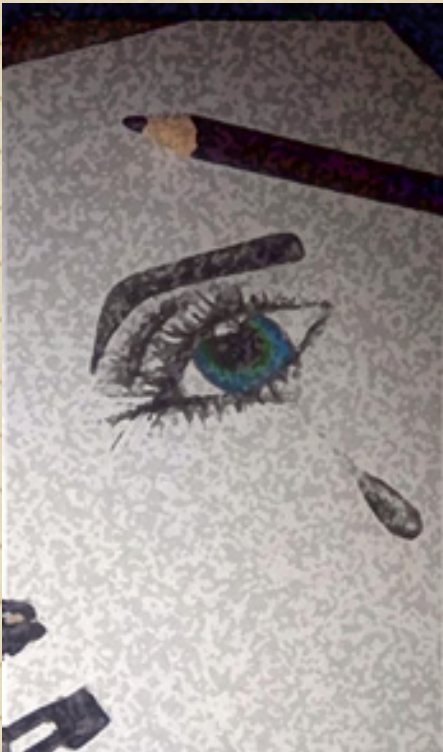

K sodelovanju vabljeni dijakinje in dijaki Gimnazije Moste.

Svoje prispevke za naslednjo številko lista pošljete na:

kristina.hocevar@guest.arnes.si

ELEGIJA

Napisala bom elegijo,
ker me uničuje bolečina,
ker me pokanja bolijo
in nezapolnjena je odprtina.

Glasovi bolečine me budijo,
v trpljenju se mi glava odpira,
v tej agoniji me zapušča vera,
napisala bom elegijo.

Srce svoje na papir izlila,
dušo odprla bom praznini,
pisala pesmi v mesečini,
ker me uničuje bolečina.

Zidovi moji še živijo,
a umirajo počasi,
so otožni moji glasi,
ker me pokanja bolijo.

Med režami tiči praznina,
stene mojega srca
se lomijo vse do dna
in nezapolnjena je odprtina.

Risba: Anastazija Ljubinković, 1. a

Pesem: Eva Smrekar, 1. e

O TEBI

Drevesa nosijo tvoje telo, obraz,
zelene reke tvoje oči,
ptice pojo tvoje besede glas,
a tebe ob meni ni.

Narava k tebi me poziva.
Nekaj pravi mi, da naj se k tebi vrnem.
Vidim te, kamorkoli se obrnem.
Hočem nekaj, kar se v tebi skriva.

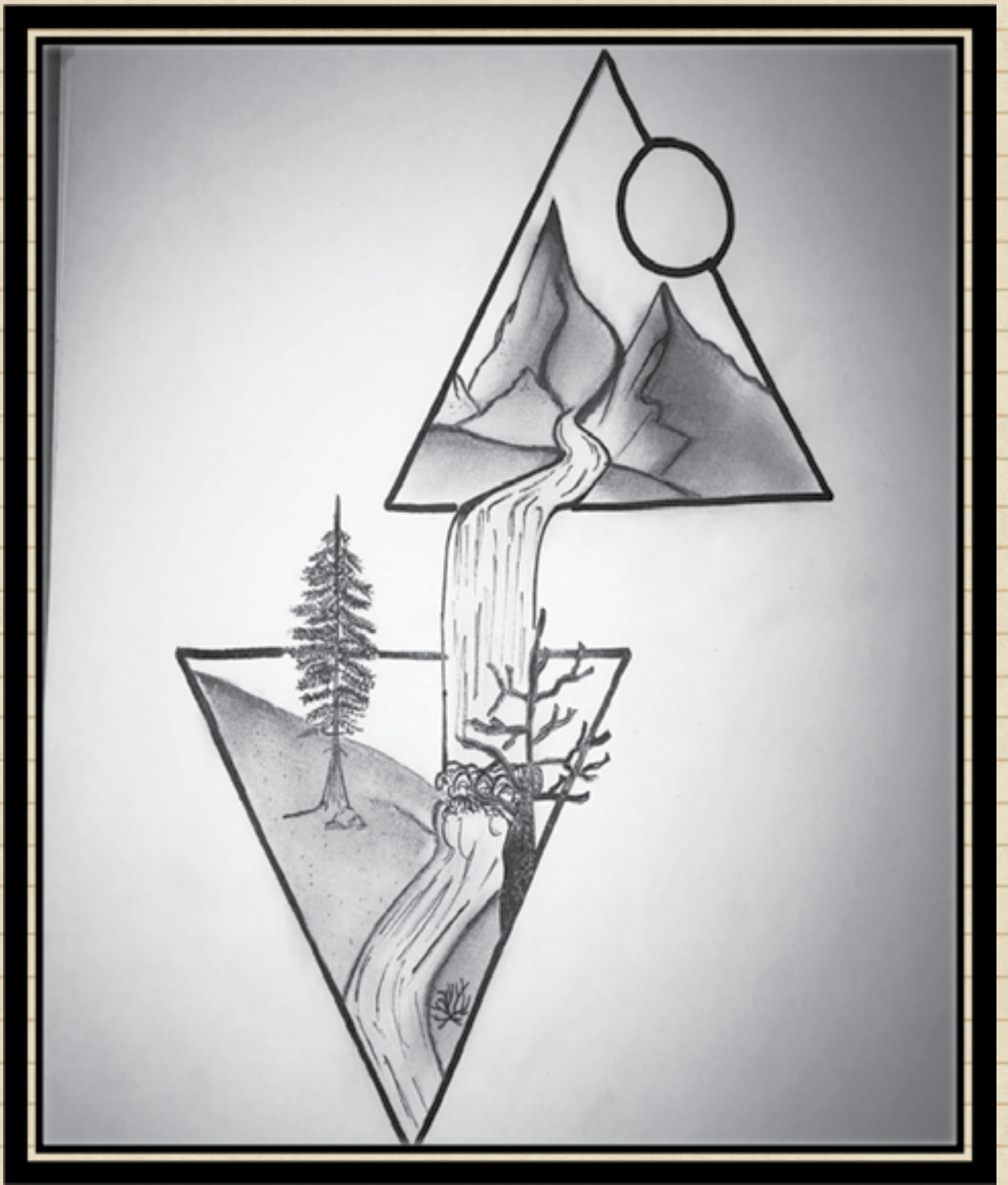
Tvoje mišice trdo so čvrste,
močne, gladke in velike,
bi vanje zakopala prste,
tvoje telo popolne je oblike.

Z lahkoto utapljam v tvojih se očeh,
kot neskončno brezno so globoke,
divje gledam v njih potoke,
ko razmišljam o narobe vseh rečeh.

Le tvojega glasu mi govorica
sliši se v ušesih mi resnica.
In melodija tvojih mi besed vsaka
kakor droga po telesu se pretaka.

Brez tebe ni ne dneva ne noči.
Srce na koščke je razstavljeno.
Vse se v meni lomi in boli,
kot da življenje je ustavljeno.

Eva Smrekar, 1. e

Anastazija Ljubinković, 1. a

SMRT

Smrt, otožno se mi zdi življenje,
pridi pome in končaj trpljenje.

Povej mi, čemu smisel je živeti,
zdi se mi da lažje je umreti.

Enkrat k sebi me pokliči,
vzemi nož in v srce mi ga zapiči.

Razloži nekaj mi smrt bela,
kdaj je čas da me boš k sebi vzela?

Naj življenjska ura pohiti,
meni umreti se mudi.

Rada bi vse končala,
te videla in te spoznala.

Nuša Košmrlj, 4. d

S TABO

Ko si zajadral v slavni svet,
se nikoli nisi smel ukvarjati s sabo,
pri tem si bil od truda zadet,
zato hočem biti s tabo.

Tvoje oči so lune,
a tvoj nasmeh je zaklad,
čeprav misli so hitro odplule,
saj vedno tavaš v večni prepad.

A zavedaj se, četudi izpuhtiš,
te nikoli ne pozabimo,
prerojen se znova obudiš
in te v tvoji pesmi ohranimo.

Dokler bom jaz še živila,
te bom vedno ob sebi imela.

Klara Kos, 1. b

Dober dan

NOV MOBITELE?

Neumnost elektronike

JAVNO MENNJE

Strašni starši so roboti

Normalnost Nisem rad v izgnanstvu

Strah naporno, res težko.

Sramota neželjenosti

Viski, viljamovka

Klubske rajanje **Krave brez rogov ...** o žival

Skoči, pet! **Zasebna zaščita**

Tršč Deset opominov na leto

Kar vem, da je res

Varujte zavezništvo

SKUPAJ

Zaposleni mladi

Male sive celice

Zlati časi za
zadovoljne trenutke.

KARANTENA

In tudi v težkih časih
vem, da stojiš ob meni,
si kot svetla luna,
ko sama sem v temi.

In ko bo bede konec,
se spet bova ljubila,
zašepetala ti bom na uho
„nikoli te ne bom več zapustila“.

Oster pogled
za »boljši« red

Je pravična trgovina res pravična?

Novo leto,
stari izzivi

Manj zlorab
ali zgolj več
molka?

»Želela bi, da bi kdo
opazil, kaj je S

prosim!

SVET O

Kdo bo vladal desetletju?

Tekma za prevlado se šele začinja

s sovražnim govorom

Ameriška politična
drama se nadaljuje

Posel
in denar

bogastvo

Stresni test

SPREJMI TREZNO
ODLOČITEV IN

Preobrazbo

je cilj,

Za odprto in svobodno družbo

dosegljive tudi velike stvari

mladina

VSTOPITE V

SVET DOBREGA POČUTJA

NOV
SVET

mladine 2023

NJENE OČI

Držim jo za roko,
a v temo pada sama,
žalostna brezvoljna,
od skrbi zaspana.

Rada bi jo rešila,
dušo, padajočo v temo,
na ves glas bi zavpila,
mogoče bi to jo zbudilo.

A ona pada in pada
brez konca in kraja,
ne vem, kaj se dogaja,
rešitev ne obstaja.

Še vedno gledam
skozi votlino,
v kateri se je izgubila,
vame gleda sinje modra sivina.

Anastazija Ljubinković, 1. a

DE PROFUNDIS

Izgini mi iz glave!

Tvoja lepota kruta je do duše moje ...

~visoke postave

temnih las,

tvoj nasmeh me ubija,

ničvreden je čas.~

Veš, inteligenca v meni vzbuja strast,

Saj vem, neumno je reči,

Ko pa kriva sem vendar jaz.

Zdaj res izgini mi iz glave.

Ironičen, res naključen tvoj je bil prihod,

a naj bo tega konec,

naj mrk bo tvoj odhod ...

~visoke postave,

temnih las,

tvoj nasmeh me ubija,

ubijaš mi čas. ~

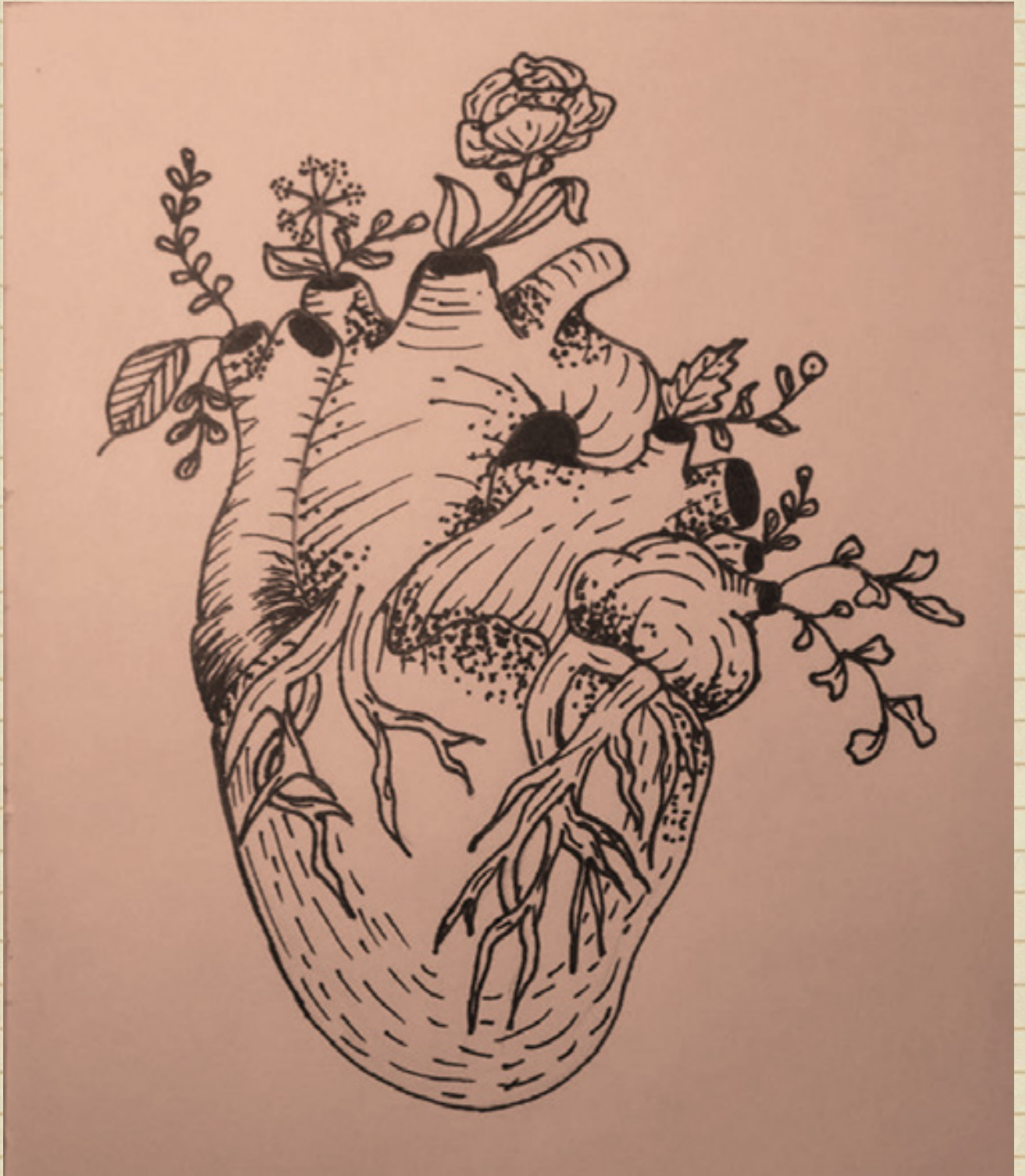
Ne zmorem.

Misli moje še kar vlečejo me k tebi,

pač sploh se ne zavedaš,

jaz nisem več pri sebi.

Karolina Perdan, 4. b

Anastazija Ljubinković, 1. a

Strast kot divje vrtnice kipijo iz tebe,
priznam,
večkrat me zabodejo.
Tako iz ran kapljajo čustva mi,
žlahtno rdeča,
in ti nato ljubeče jih polizeš.

Moja duša topi se kot svečka okoli ognja,
ko me gledaš.
Veš, zakaj redko zazrem v tvoje se oči?
Potegneš me v neznano,
izgubim se v njih –
ti tega sploh se ne zavedaš.

Poljubljaš me,
in tvoje vrtnice ovijajo moje krhko telo –
veliki, divji trni zažirajo se vame.
In ko te ni,
mi poezija o tebi celi rane.

Karolina Perdan, 4. b

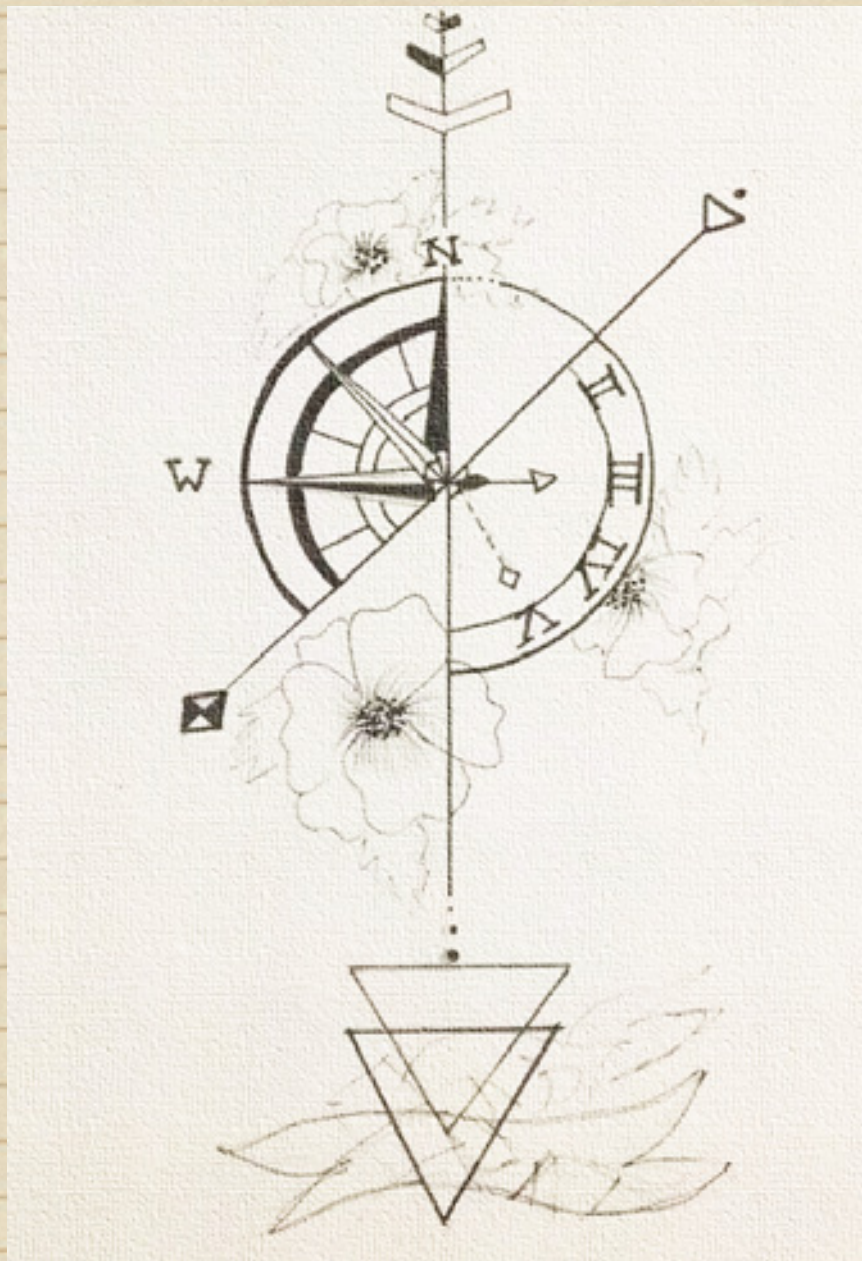
Temna stran lune objeta v črn žamet
v črnino zavita solza.
A vendar jokati je nespamet.

Četudi v globino črne reke padem
– zagledam tvoje oči –
in spet meglo kradem.
A vendar črnina kriči.
In tebe ni,
in Ni.

Pač plavam dalje.

Karolina Perdan, 4. b

Zamujanje.
Vrtenje v konstanti akutnega hedonizma.
Vrtoglavica –
izguba smisla eksistencializma.

Pesem: Karolina Perdan, 4. b

Risba: Anastazija Ljubinković, 1. a

Anastazija Ljubinković, 1. a

Sprememba stanja;
"Tako ne utaplajaj čustev,"
ti šepetajo,
ker primanjkuje ti spanja.

In ker blodiš v grenkih tokovih
ironično
"prazne škatle."

Toneš v alkoholu
navidezne sreče (samozavesti)
in sam sebi si ogromen
paradoks.

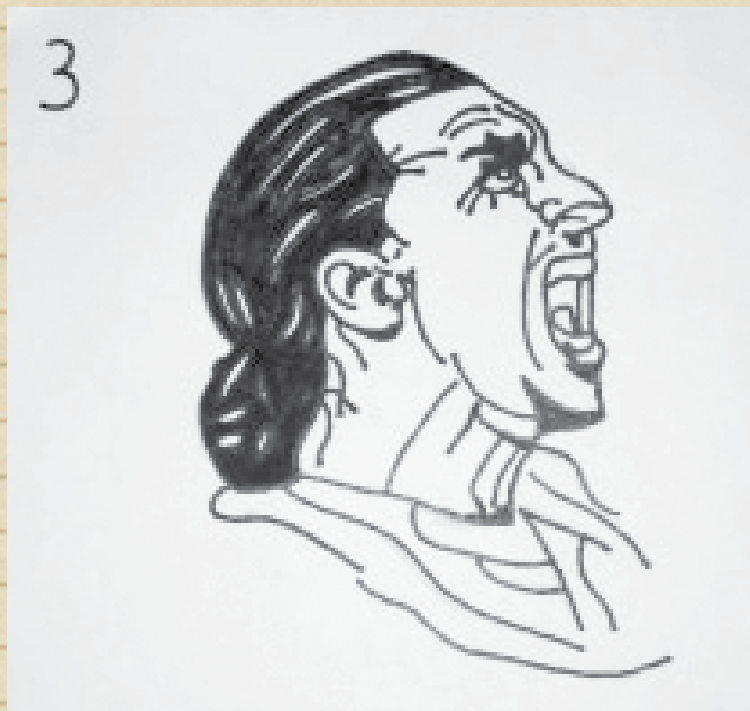
Patetično.
Usmiljenja vredno?
Spreobrnitev stanja:
/.../

Tresočih rok
in mrzlih ustnic
toplino mojo si iskal.
Le kam si jo dal,
le kam si jo dal.

Karolina Perdan, 4. b

Ker relativna je moja eksistenca,
kljub temu da nje del sem koherenca,
mi smrt nikdar tuja ni bila esenca.

Pesimističen – realist mi na čelu piše.
Niti gmota čustev teh črk ne zabriše.
Smrt nasmeh na masko obraza mi nariše.

Spet je tu tisti strah kričeč,
ki
kot kača v prsih se mi zvija,
okrog nemočnega srca se ovija
in njen prijem je boleč –
ugriz pa strupeno skeleč.
Skeleč.

Oči mi solzé požirajo,
moj glas ostaja tiho kričeč,
rokav pa vedno bolj rdeč –
rdeč.

Karolina Perdan, 4. b

Mi liže drobovje morje,
voda v pljučih zaliva obzorje
in smrt si mokro zemljo orje,
na mojih
ostankih
bo
zraslo
gorovje.

Karolina Perdan, 4. b

Svetlo nebo

ČAS JE

Temna stran

Prihodnost je KRUTA DEŽELA

Dvojna merila \neq Enakost

SVET JE
splet
DOM

skrivnosti

svet Nas

OSEBNOSTI

je pokvaril

Kako smo
padli na kolena

da začnemo razmišljati

DRUGAČE?

Prelomno leto

Naj bo
brezskrbnost
!

mladina 2021

Zarja Bogunič, Vid Gojkovič, Lučka Diaci, Admir Smajič, 3. b

VES SVET SMISEL JE ŽIVLJENJA,
V MODRINO POTOPLJEN, NE ŠTEJEJO MNENJA,
NE OPAZI SE POŠTENJA,
MED LJUDMI ŠE VEDNO SOTRENJA,
SVET JE ~~V~~ POTOPLJEN V MODRINO,
RANJEN V GLOBINO,
ZAPADEL V CIVANO,
IZGUBLJEN V PRAŽNINO.
ŠE VEDNO JE LEP,
ČE PRAV POGLED ČLOVERA JE SLEP,
SMISEL VSEGA JE NAŠ SVET,
AMPAK GA UNIČUJEMO SPET IN SPET,
POZABIMO, DAMI MAČEK, DA ŽIVLJENJI BI IMEL DEKET.
SVET JE LEP IN VSE NAM NUDI,
ZATO ODPRI OČI IN SE EBUDI,
REŠI GA, PREDEN SE PRED NAMI ZGRUDI.
IMAJ VSE IN SREČO TUDI,
PAZI NANJO IN NIKOLI JE NE ZAMUDI.

Mrzle solze noči,
obraz, veter piha,
tu je mraz.

Črno nebo,
življenje svetlo,
otožno oko.

Potoka žuborenje,
listja šumenje,
človeški glas.

Alenka Bradeško, 1. c

Drevo zeleno, veselo,
deževno nebo,
zaprto oko.

Nina Pavlović, 1. c

Veter je dih,
solze so dež, listi lasje.
Narava z dušo.

Daria Salomasova, 1. c

Smejijo se mu,
že od malih nog, saj on ve,
kaj je pravi obrok.

Janez Gale, 1. c

Obraz je naš izraz
do neba in sveta
pod soncem in luno.

Lara Primšar, 1. e

Ladja se ziblje
na Tihem oceanu
mrzlem kot srce.

Eva Kastelic, 1. e

Beli hodniki
in lažni motivi
ter bele misli.

Maša Kočever, 1. e

S sklonjeno glavo
stopam po cesti,
joj, kako me peče v vesti.

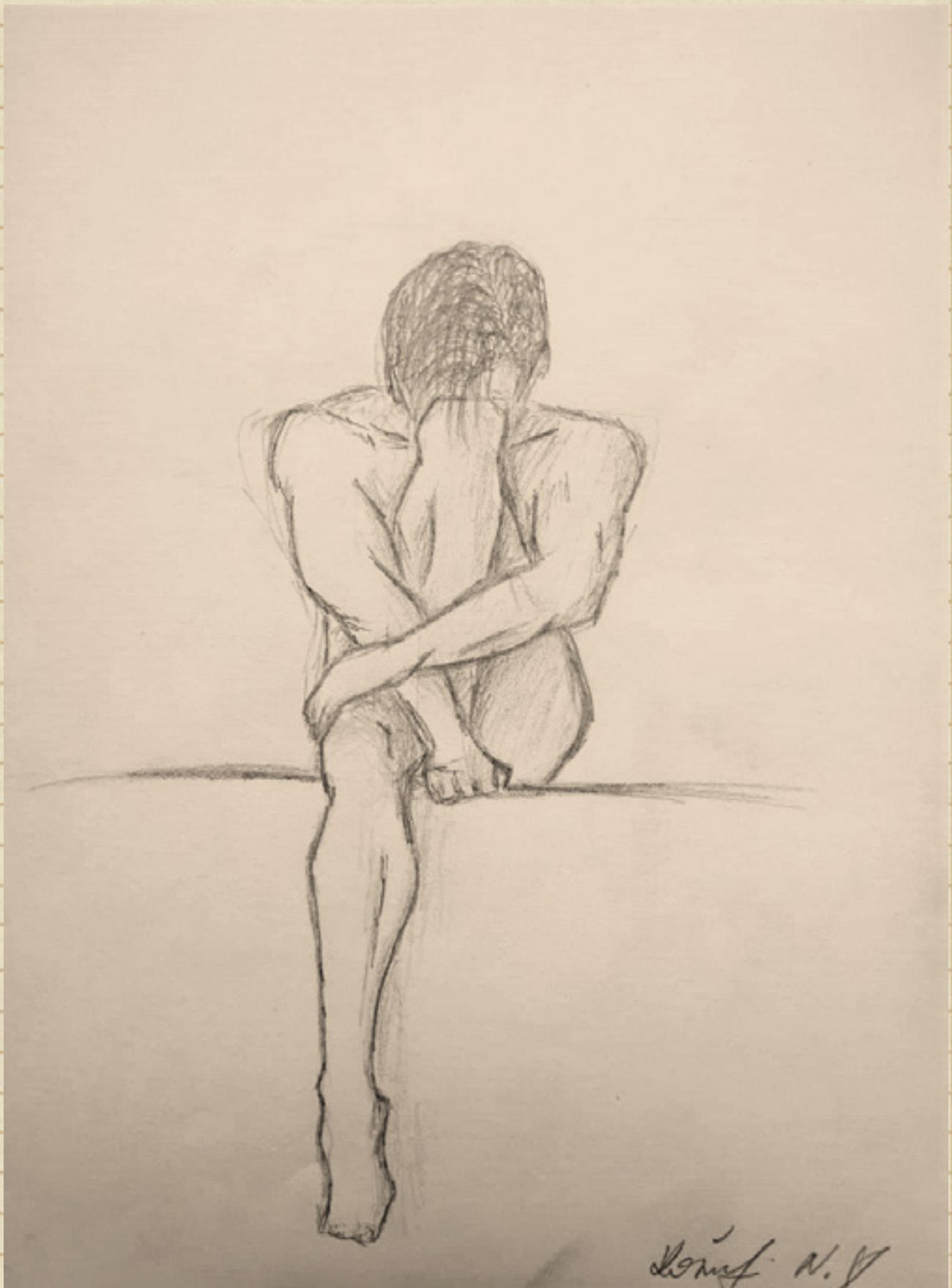
Tjaša Bric, 1. e

Brez srca pogled
Angela in Hudiča,
v ogledalu glas.

Čas brez obraza
je kot bog brez glasa,
v knjigi slep oblak.

Aldina Rekić, 1. e

Nuša Košmrlj, 4. d

